

## Sentencja

Zarówno art. 35 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, jak i art. 1 protokołu (nr 20) w sprawie stosowania niektórych aspektów artykułu 26 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii należy interpretować w ten sposób, że nie pozwalają one państwu członkowskiemu – w ramach realizowania celu prewencji ogólnej – na nałożenie na członków rodziny obywatela Unii Europejskiej, którzy nie mają obywatelstwa państwa członkowskiego, ale posiadają ważną kartę pobytu wydaną na podstawie art. 10 dyrektywy 2004/38 przez organy innego państwa członkowskiego, obowiązku posiadania – zgodnie z prawem krajowym – zezwolenia na wjazd, takiego jak zezwolenie rodzinne EOG (Europejski Obszar Gospodarczy), do celów wjazdu na jego terytorium.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 189 z 29.6.2013.

---

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel – Belgia) – LVP NV/Belgische Staat**

**(Sprawa C-306/13) <sup>(1)</sup>**

**(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna organizacja rynków — Banany — Uregulowania dotyczące przywozu — Mające zastosowanie stawki celne)**

(2015/C 065/08)

Język postępowania: niderlandzki

## Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

## Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LVP NV

Strona pozwana: Belgische Staat

## Sentencja

Postanowienia Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994, który zawarty jest w załączniku 1 A do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), podpisanego w Marrakeszu w dniu 15 kwietnia 1994 r. i zatwierdzonego decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień, będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994), nie mogą stworzyć w odniesieniu do jednostek praw, na które mogą się one powoływać bezpośrednio przed sądem krajowym, aby sprzeciwić się stosowaniu określonej w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1964/2005 z dnia 29 listopada 2005 r. w sprawie stawek celnych w odniesieniu do bananów stawki celnej wynoszącej 176 EUR za tonę.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 252 z 31.8.2013.